

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **METALVIS, s.r.o.**, se sídlem Areál ZD 61, Babice, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11.2015, č.j. 59175-2/2015-900000-304.4,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 18.11.2015, č.j. 59175-2/2015-900000-304.4, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzen dodatečný platební výměr Celního úřadu pro Zlínský kraj ze dne 13.5.2015, č.j. 144-22/2015-640000-51.

I. Podstata věci

Celní úřad pro Zlínský kraj (dále jen „celní úřad“) na základě kontroly po propuštění zboží dle čl. 78 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. 10. 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“) a § 127 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, dodatečným platebním výměrem doměřil žalobci antidumpingové clo ve výši 527 313 Kč z důvodu nepreferenčního původu zboží (spojovací materiál); spolu s doměřením cla vznikla žalobci povinnost uhradit také penále z doměřené částky ve výši 105 463 Kč. Zjištění, že žalobce v celním prohlášení, na jehož základě bylo zboží propuštěno do režimu volného oběhu, nesprávně uvedl zemi původu (Tchaj-wan namísto Čínské lidové republiky), opřel celní úřad zejména o zprávu z mise Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) ze dne 3.11.2014, č. OF/2011/0978/B1, THOR (2014) 30448, včetně příloh (dále jen „zpráva OLAF ze dne 3.11.2014“) a závěrečnou zprávu z mise OLAF ze dne 1.12. 2014, č. OF/2011/0978/B1, OLAF.B.1(S)(2014)34954, včetně příloh (dále jen „závěrečná zpráva OLAF“).

Žalobce se proti dodatečnému platebnímu výměru odvolal, žalovaný odvolání žalobce zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí celního úřadu potvrdil.

II. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce namítá, že zpráva OLAF ze dne 3.11.2014, závěrečná zpráva OLAF a dále zpráva OLAF ze dne 9.7.2014, č. OF/2011/0978/B1 (zpráva ze dne 9.7.2014, č. OF/2011/0978/B1 THOR (2014) 19006), nesplňují podmínky a nároky kladené na zprávy OLAFu ustanovením čl. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, EURATOM) č. 883/2013 ze dne 11.9.2013 (dále jen „nařízení OLAF“). Proto podle žalobce nejsou způsobilým důkazem pro doměření cla. Z dotčených zpráv nejsou patrná skutková zjištění ani relevantní důkazy o tom, že zboží je původem z Číny; nelze vysledovat vztah mezi zprávami a zbožím importovaným žalobcem. Celní úřad i žalovaný tak podle žalobce nedostatečně zjistili skutkový stav. Podle žalobce zboží mohlo být přes území Čínské lidové republiky pouze převáženo. Žalobce má za to, že žalovaný hodnotil shromážděné důkazy neobjektivně a že čínský původ předmětného zboží nebyl správními orgány jednoznačně prokázán.

Podle žalobce nelze ověřit autenticitu elektronických příloh zpráv OLAF. Žalobce uvádí, že již v průběhu kontroly navrhoval, aby celní úřad zajistil překlad

všech příloh zpráv OLAF do českého jazyka, aby se k jednotlivým přílohám mohl vyjádřit a uplatnit svá práva; žalobce v této souvislosti též navrhoval, aby v případě, že mu nebudou poskytnuty překlady příloh zpráv OLAF v českém jazyce, byly tyto dokumenty vyřazeny z důkazních prostředků. Jeho požadavkům však správní orgány nevyhověly.

Žalobce dále uvádí, že původ zboží v Tchaj-wanu prokazoval osvědčením o původu zboží. Ze zpráv OLAF ani z jejich příloh není zřejmé, jak byla otázka existence předmětného osvědčení vypořádána a ani jaké úkony v souvislosti s vystavením či verifikací osvědčení příslušné tchajwanské orgány učinily.

Podle žalobce jsou z výše uvedených důvodů zprávy OLAF, rozhodnutí celního úřadu i žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Svoji argumentaci žalobce rozhojnil v podané replice. Upozornil na prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/278 ze dne 26.2.2016 o zrušení konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířeného na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (dále jen „nařízení Komise 2016/278“), z čehož žalobce dovozuje, že antidumpingové clo bylo celním úřadem vyměřeno protiprávně a v této souvislosti namítá „neplatnost“ nařízení Rady (ES) č. 91/2009 ze dne 26.1.2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „nařízení Rady č. 91/2009“).

Žalobce s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby zdejší soud rozhodnutí žalovaného i celního úřadu zrušil a na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval argumentaci, která byla obsažena již v žalobou napadeném rozhodnutí, a uvedl, že obchodní dokumentaci k jednotlivým dovozům a vývozům v Tchaj-wanu OLAF nepřezkoumával, jelikož tyto podklady nebyly z důvodu ochrany osobních údajů poskytnuty tchajwanskými celními orgány; žalovaný dále zopakoval, že zprávy OLAF jsou přípustným důkazem, obsahují-li konkrétní údaje popírající žalobcem deklarovaný preferenční původ dováženého zboží.

Pokud jde o překlad příloh zpráv OLAF, žalovaný konstatoval, že zajistil překlad všech zpráv OLAF, včetně dokumentu AM 2012/010 (2014) S1 tvořícího přílohu č. 3 zprávy OLAF č. OF/2011/0978/B1 THOR (2014) 19006 ze dne 9.7.2014, s tím, že tabulkové přehledy (přílohy zpráv OLAF) byly pro žalobce dostatečně srozumitelné i bez překladu.

Pokud jde o nařízení Komise (EU) 2016/278, to nemůže mít vliv na doměření celního dluhu, který vznikl před účinností tohoto předpisu v souladu s tehdy platným nařízením Rady (ES) č. 91/2009.

Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl, a na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného postupem podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

K věci je třeba předeslat, že skutkově a právně podobné otázky již byly zdejším soudem posuzovány, a to v řízeních evidovaných u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 Af 79/2015, 62 Af 80/2015, 62 Af 81/2015, 62 Af 82/2015 a dále 31 Af 34/2015, 31 Af 17/2015 a 31 Af 81/2014, přičemž soud neshledal žádný důvod se od právních závěrů vyřčených v rozsudcích vydaných ve výše označených věcech odchýlit.

Soud se nejdříve musel vypořádat s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností či vad předcházejícího soudního řízení.

Podle zdejšího soudu žalovaný i celní úřad v odůvodnění jednoznačně označili nosné důvody (rozhodující skutečnosti) pro závěr o nepreferenčním původu zboží ve smyslu § 102 odst. 3 a odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád; z prvostupňového rozhodnutí je zřetelně seznatelný i způsob, jakým celní úřad dospěl k závěru o čínském původu zboží (porovnáním údajů poskytnutých OLAF o transferu zboží z a na Tchaj-wan). Z odůvodnění rozhodnutí je také zřejmé, proč žalovaný nepovažoval za nutné provést důkaz výsledkem svědků, jak navrhoval žalobce. Celní úřad v odůvodnění dodatečného platebního výměru uvedl, že vyjma samotné zprávy OLAF ze dne 3.11.2014 a závěrečné zprávy OLAF vycházel také z přílohy č. 6 závěrečné zprávy OLAF a z elektronické databáze přílohy č. 7.4 závěrečné zprávy OLAF (soubor Annex 7-4 Final Report.xls) a z přílohy č. 5 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014. V rámci odkazů na jednotlivé dokumenty celní úřad upřesnil umístění konkrétní informace (strana či číslo listu a označení řádku v případě databáze obsažené v příloze č. 6 a příloze č. 7.4 závěrečné zprávy OLAF), uvedené dokumenty jsou součástí spisu a obsahují informace zmiňované celním úřadem.

Dovozuje-li žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a dodatečného platebního výměru z toho, že informace uvedené ve zprávách OLAF a v jejich přílohách nelze nikterak ověřit a přezkoumat, zdejší soud mu zapravdu nedává. Ustanovení čl. 11 odst. 2 nařízení o OLAF stanoví, že zprávy zpracované OLAF jsou přípustnými důkazy ve správním nebo soudním řízení, je-li jejich použití nezbytné. Zpráva OLAF ze dne 3.11.2014 a závěrečná zpráva OLAF, resp. jejich přílohy, obsahují dostatečné a konkrétní informace pro identifikaci jednotlivých zásilek zboží a umožňují spárování transferu čínského zboží přes Tchaj-wan s dovozy do EU, jejichž původ byl deklarován jako tchajwanský. Ze zprávy OLAF ze dne 3.11.2014 a závěrečné zprávy OLAF je patrné, jakým způsobem byly informace pro zpracování zpráv včetně příloh získávány (jednání s tchajwanskými orgány a následná elektronická komunikace). Zprávy OLAF nemají charakter rozhodnutí a není nutné, aby jednotlivá zjištění byla odůvodněna; byť se zprávy OLAF charakterem podobají úřednímu záznamu, lze je v daňovém řízení použít bez dalšího jako důkaz (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2016, č. j. 9 Afs 128/2015-60). V nyní posuzované věci zpráva OLAF ze dne 3.11.2014 a závěrečná zpráva OLAF a jejich přílohy obsahují konkrétní zjištění, přičemž celní úřad i žalovaný konkretizoval údaje, které vzal ze zpráv v potaz, a žalobou napadené rozhodnutí tak je přezkoumatelné.

Pokud jde o meritorní posouzení postupu žalovaného v rámci uplatněných žalobních bodů, zdejší soud se musel nejdříve vypořádat s námitkou žalobce, dle které žádná ze zpráv OLAF nesplňuje náležitosti vymezené v čl. 11 nařízení o OLAF, a proto tyto zprávy neměly být správními orgány v nyní posuzované věci použity při dodatečném doměření cla jako důkaz.

Podle čl. 11 odst. 1 nařízení OLAF po dokončení vyšetřování vypracuje OLAF pod vedením generálního ředitele zprávu. V této zprávě jsou uvedeny právní základy pro vyšetřování, procesní úkony, zjištěné skutečnosti a jejich předběžná právní kvalifikace, odhadovaný finanční dopad zjištěných skutečností, dodržení procesních záruk v souladu s čl. 9 nařízení a závěry vyšetřování. Zdejší soud souhlasí se žalobcem potud, že zpráva OLAF ze dne 3.11.2014 náležitosti stanovené v nařízení OLAF pro konečné zprávy o vyšetřování nesplňuje. V této souvislosti soud ovšem poukazuje na to, že zpráva OLAF ze dne 3.11.2014 (a dále zpráva OLAF ze dne 9.7.2014, č. OF/2011/0978/B1 THOR (2014) 19006, která je dle prvostupňového rozhodnutí a současně dle bodu 1.1 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014 přílohou č. 1 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014 a dle prvostupňového rozhodnutí a bodu 2.4.1. závěrečné zprávy OLAF přílohou č. 2 závěrečné zprávy OLAF; zpráva OLAF ze dne 3.11.2014 je poté dle prvostupňového rozhodnutí a současně dle bodu 2.3.2. závěrečné zprávy OLAF přílohou č. 3 závěrečné zprávy OLAF), neobsahuje všechny myslitelné informace týkající se podvodů při dovozech spojovacích materiálů z Tchaj-wanu do Evropské unie a neobsahuje všechny náležitosti, které by měla podle čl. 11 nařízení OLAF obsahovat konečná zpráva OLAF, nicméně tato zpráva (stejně jako i zpráva OLAF ze

dne 9.7.2014, č. OF/2011/0978/B1 THOR (2014) 19006) tvoří přílohu závěrečné zprávy OLAF a zjištění v ní uvedená vedla k závěrům a doporučením uvedeným v závěrečné zprávě OLAF. Zdejší soud se tak ztotožňuje se žalovaným, že závěrečná zpráva OLAF v posuzovaném případě obsahuje všechny náležitosti dle čl. 11 nařízení OLAF; jelikož je zpráva OLAF ze dne 3.11.2014 (jakož i zpráva OLAF ze dne 9.7.2014, č. OF/2011/0978/B1 THOR (2014) 19006) přílohou závěrečné zprávy OLAF, lze ji považovat za dostatečný podklad pro doměření antidumpingového cla žalobci. Předmětnou námitku tedy soud nepovažuje za důvodnou.

Další námitka žalobce směřuje proti absenci důkazu o tom, že zboží propuštěné do volného oběhu rozhodnutím Celního úřadu pro Zlínský kraj ze dne 13.9.2012, č. j. 12CZ1364001IZN4ZH1, pochází z Číny.

Součástí správního spisu v elektronické formě je příloha č. 6 závěrečné zprávy OLAF a též databáze přílohy č. 7.4 závěrečné zprávy OLAF obsažená v souboru Annex 7-4 Final Report.xls., zachycující dovoz zboží do Tchaj-wanu a jeho vývoz z Tchaj-wanu. Na řádcích 29 až 32 listu 1 souboru Annex 7-4 Final Report.xls., na který odkazoval v odůvodnění dodatečného platebního výměru celní úřad, je ve sloupci B („Date of export declaration“) uvedeno datum vývozní deklarace (24.7.2012), ve sloupci C („Export declaration number“) číslo exportní deklarace z Tchaj-wanu (AA0126775327), ve sloupci E („Country of destination“) kód země určení zboží (SG), ve sloupci F („Taiwanese Exporter“) označení vývozce (FORTUNE RAINBOW CO., LTD.), ve sloupci G („Buyer“) označení kupujícího (WEI GLOBAL FREIGHT PTE LTD.), ve sloupci J („H.S.Code“) zbožíový kód (73181600005), ve sloupci M („Weight/KGM/“) množství exportovaného zboží (4 344 kg, 5 793 kg, 5 069 kg, 5 794 kg), ve sloupci O („Container Numbers“) označení kontejneru (MSCU3657612), ve sloupci P („Date of import declaration“) datum dovozní deklarace (23.7.2012), ve sloupci Q („Import declaration number“) číslo dovozní deklarace (AA0125780214), ve sloupci S („Country of origin“) označení země původu (CN), ve sloupci T („Taiwanese importer“) označení dovozce (FORTUNE RAINBOW CO., LTD.), ve sloupci U („Seller“) označení prodávajícího (ZHEJIANG CATHY INTERNATIONAL FREIGHTFORWARDING CO.,LTD), ve sloupci W („H.S.Code“) zbožíový kód (73181600005), ve sloupci AA („Weight/KGM/“) množství zboží (4 344 kg, 5 793 kg, 5 069 kg, 5 794 kg) a konečně ve sloupci AC („Container Numbers“) označení kontejneru dovozu do Tchaj-wanu (SNBU2228196). Shodné údaje jsou obsaženy v příloze č. 6 závěrečné zprávy OLAF, konkrétně se jedná o řádky č. 7 na straně 25 a řádky č. 7 na straně 26 tohoto souboru a v rámci nich údaje v příslušných sloupcích.

Co se týká označení místa určení zboží SG (Singapur) ve výše uvedených dokumentech, k tomu celní úřad uvedl (strana 8 až 9 prvostupňového rozhodnutí), že tento nesprávný údaj je upřesněn v bodu 3.3 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014, dle kterého dne 10.5.2014 (soud uvádí, že se jedná o e-mail ze dne 30.5.2014, jak ostatně

také vyplývá z bodu 3.3 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014, jakož i její přílohy č. 5, kde je níže uvedený e-mail zachycen) zaslal subjekt PENG HONG WANG INDUSTRY CO., LTD. e-mail OLAFu s informací, že kontejnery uvedené v příloze č. 5 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014 nevypravoval. Dále celní úřad upozornil, že dle bodu 3.3 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014, zaslal uvedený subjekt OLAFu e-mail s přehledem zásilek vyvezených v období od ledna 2012, kdy místem určení předmětného kontejneru (soud uvádí, že v příloze č. 5 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014 v rámci uvedeným subjektem zasláného přehledu je mj. uveden kontejner MSCU3657612, u kterého je uvedena faktura L1108 ze dne 2.8.2012 a jako příjemce uveden žalobce) byl žalobce. Celní úřad dále odkázal na bod 2.3.3.5. závěrečné zprávy OLAF, dle které dne 22.9.2014 požádal OLAF formou e-mailu odbor celního pátrání o prověření označených kontejnerů, které byly OLAFu sděleny tímto subjektem s tvrzením, že dotčené spojovací prostředky byly ve skutečnosti jím vyrobeny a vyvezeny. Současně celní úřad odkázal na závěry závěrečné zprávy OLAF, a sice že dne 6.11.2014 potvrdil odbor celního pátrání dopisem OLAF2014048-49-052, že dotčené zásilky (mj. zásilka v rámci kontejneru č. MSCU3657612 dle faktury L1108 ze dne 2.8.2012) byly přepraveny do Evropské unie z Čínské lidové republiky přes Tchaj-wan, že tabulka s příslušnými údaji o dovozech a zpětných vývozech byla připojena a že výsledky šetření odboru celního pátrání Tchaj-wanu jsou připojeny jako příloha č. 6 závěrečné zprávy OLAF.

Z údajů obsažených v listinách předložených žalobcem poté vyplývají následující skutečnosti. V dokumentu „JSD“ ze dne 13.9.2012 byl jako odesílatel resp. vývozce zboží označen PENG HONG WANG INDUSTRY CO., LTD., jako příjemce žalobce. V rámci zbožíového kódu je uvedeno číslo 73181590 98, u čisté hmotnosti údaj 21 000 kg, u hrubé hmotnosti 22 000 kg, počet kusů 4 408 870, kód země odeslání TW, kód země určení CZ, označení kontejneru MSCU3657612. V dokumentu „dovozní doklad“ je jako odesílatel resp. vývozce označen PENG HONG WANG INDUSTRY CO., LTD., jako příjemce a deklarant žalobce, kód země odeslání TW, kód země určení CZ, hrubá hmotnost zboží 22 000 kg, čistá hmotnost zboží 21 000 kg, zbožíový kód 73181590 98, počet kusů 4 408 870, číslo kontejneru MSCU3657612. V dokumentu „COMMERCIAL INVOICE“ č. L1108 je uveden subjekt PENG HONG WANG INDUSTRY CO., LTD., jako zákazník je uveden žalobce, počet kusů 4 408 870. V dokumentu „PACKING LIST“ je uveden subjekt PENG HONG WANG INDUSTRY CO., LTD., číslo faktury L1108, počet kusů zboží 4 408 870, hrubá hmotnost 22 000 kg, čistá hmotnost 21 000 kg. Z dokumentu „Bill of Lading“ vyplývá hmotnost zboží 22 000 kg, zbožíový kód 73181590, číslo kontejneru MSCU3657612, odesílatel PENG HONG WANG INDUSTRY CO., LTD., příjemce žalobce. Z faktury za přepravu vyplývá odesílatel PENG HONG WANG INDUSTRY CO., LTD., příjemce žalobce, číslo kontejneru MSCU3657612, zbožíový kód 73181590, hmotnost zboží 22 000 kg.

Podle celního úřadu pak byla prodleva mezi dovozem a vývozem příslušných zásilek na Tchaj-wanu velmi krátká, přičemž dle bodu 3.4 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014 z informací poskytnutých společností FORTUNE RAINBOW CO., LTD. vyplývá, že na Tchaj-wanu neproběhla žádná zpracování nebo práce na zboží, díky nimž by dotčené zboží mohlo získat původ v Tchaj-wanu.

S ohledem na uvedené skutečnosti námitka žalobce, že zprávy OLAF neobsahují konkrétní údaje umožňující ztotožnění jím deklarovaného zboží, podle zdejšího soudu není důvodná.

Ze zpráv OLAF tedy vyplývá, že byl zpochybněn původ zboží na Tchaj-wanu; v případě zpochybnění původu se na zboží hledí jako na zboží neznámého původu a preferenční sazba je tak považována za poskytnutou neprávem (mutatis mutandis rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.5.2014, č. j. 1 Afs 117/2013-39). Z přílohy č. 6 závěrečné zprávy OLAF (řádky č. 7 na stranách 25 a 26) a též databáze obsažené v souboru Annex 7-4 Final Report.xls. (řádky 29 až 32 na listu 1) je přitom zřejmé, že ztotožněné zboží žalobce je čínského původu.

Pokud jde o závěry zpráv OLAF, tak přestože jsou údaje ve zprávách vyhotovených OLAF nadány domněnkou pravdivosti, jedná se o domněnku vyvratitelnou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.3.2013, č. j. 8 Afs 34/2012-64). Co se týká osvědčení o původu zboží, podle závěrečné zprávy OLAF osvědčení původu vydávala tchajwanská Textilní federace s tím, že „*Před vydáním osvědčení původu nejsou prováděna žádná ověření. Ale Obchodní komora Tchaj-wanu, odpovědná za vydávání osvědčení, provádí namátkové následné kontroly.*“. Osvědčení původu tedy bylo vydáno Textilní federací z důvodu nesprávných údajů předložených dodavatelem žalobce (či jeho subdodavatelem) o původu zboží – v takovém případě bylo na žalobci, aby se smluvně předem zabezpečil proti riziku dodatečného výběru cla, a nelze vyžadovat po Evropské unii, resp. členském státu, aby nesl negativní důsledky jednání dodavatele žalobce (obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 9.3.2006, Beemsterboer, C-293/04).

Rozporoval-li žalobce za takového stavu pravdivost skutkových zjištění dle zpráv OLAF, bylo na něm, aby prokázal jím tvrzený skutkový stav a unesl důkazní břemeno (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.8.2011, č. j. 1 Afs 39/2011-95). Žalobce nicméně vyjma obecného zpochybnění názoru žalovaného a celního úřadu o původu zboží v Číně žádná konkrétní skutková tvrzení o jeho skutečném původu nenabídl a zdejší soud tak dává zapravdu zjištění žalovaného, resp. celního úřadu, o čínském původu zboží, jestliže vycházel ze zpráv OLAF (a příloh), které obsahují dostatečně určité a konkrétní údaje (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.4.2013, č. j. 8 Afs 33/2012-75). Žalobce návrhy výsledků svědků učiněné v podání ze dne 16.4.2015 ve vyjádření ke kontrolním zjištěním blíže neupřesnil a neuvedl, co konkrétně má výslech nespecifikovaných svědků, vyjma obecného tvrzení

o prokázání původu zboží, osvětlit. Proto odmítnutí provedení výsledků svědků nelze pokládat za vadu postupu celního úřadu a žalovaného.

Ani v případě žalobní argumentace směřující proti absenci příloh zpráv OLAF přeložených do českého jazyka nedává zdejší soud žalobci zapravdu.

V odůvodnění dodatečného platebního výměru celní úřad odkazuje na přílohu č. 6 závěrečné zprávy OLAF a soubor Annex 7-4 Final Report.xls. V těchto případech se jedná o soubory databázového typu; podle přesvědčení zdejšího soudu nebyl žalobce poškozen na svých právech tím, že celní úřad a žalovaný nevyhověl požadavku žalobce na jejich překlad, neboť databáze v jednotlivých souborech obsahují informace (evidenční čísla jednotlivých dokumentů, čísla kontejnerů apod.) srozumitelné bez ohledu na fakt, že jednotlivé nadpisy sloupců či řádků jsou nadeepsány v angličtině, a to obzvláště v nyní posuzované věci, neboť žalobce je podnikatelem dovážejícím zboží ze zahraničí a lze tak u něj předpokládat alespoň elementární znalost angličtiny. Totéž lze konstatovat o příloze č. 5 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014, která obsahuje jak databázi, tak e-mailovou komunikaci subjektu PENG HONG WANG INDUSTRY CO., LTD. s OLAFem včetně přehledu zásilek vyvezených tímto subjektem žalobci, jak bylo připojeno k e-mailu ze dne 11.6.2014 zaslaném tímto subjektem OLAFu; komunikace je dále shrnuta v bodu 3.3 zprávy OLAF ze dne 3.11.2014, která byla do českého jazyka přeložena. Na zbylé přílohy zpráv OLAF pak celní úřad neodkazoval, podle zdejšího soudu jakékoli informace pro případnou procesní obranu žalovaného tyto přílohy neobsahují, stejně tak žalobce na žádnou z příloh zpráv OLAF co do významu pro jeho případnou argumentaci neodkázal. Nezajištění překladu těchto zbylých příloh tedy žalobcova práva rovněž nemohlo nikterak zasáhnout.

Co se týká poukazu žalobce na „neplatnost“ nařízení Rady č. 91/2009 ze dne 26.1.2009, tak s ohledem na to, že neplatnost aktů orgánů EU může vyslovit pouze Soudní dvůr EU (čl. 263 Smlouvy o fungování EU), tak této argumentaci žalobce rozumí zdejší soud tak, že žalobce dovozuje protiprávnost uložení antidumpingového cla proto, že v důsledku nařízení Komise 278/2016 bylo zrušeno konečné antidumpingové clo na dovoz některých výrobků z Čínské lidové republiky. K tomu soud uvádí, že podle čl. 2 nařízení Komise 278/2016 nabývá zrušení antidumpingového cla účinku dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, přičemž není základem pro vrácení cla vybraného před tímto datem. Pozdější zrušení antidumpingového cla (účinné od 28.2.2016) tak nemůže mít vliv na antidumpingová cla po právu uložená podle tehdy platného a účinného nařízení Rady č. 91/2009.

Žalovaný tedy podle zdejšího soudu aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

Zdejší soud tedy dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému, kterým byl žalovaný. Soud však neshledal, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. ledna 2018

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu